

Amar de toți și de toate

Costel Zăgan

Un lampagiu în mintea mea
mai suflă iar în câte-o stea
că-i dimineață ori târziu
c-am apucat sau nu să scriu

Eu suflu-n cer că e fierbinte
și poate îmi aduc aminte
pe lumea asta eu ce caut
de scriu sonete doar la flaut

Tăcerea cântă la pian
și eu nu pot să-i dau un ban
că punga mea precum se știe
e goală rău și e zurlie

Și către cer cu fața-n sus
prietenii cu toți s-au dus

Costel Zăgan, CEZEISME II